

THE DEATH OF NADAV AND AVIHU

A YOM KIPPUR DRASHA

ק' ג' ת.ג

ה' ג'
 באֲשֶׁר לְכָל מִקְרָה אַחֲרֵל עַצִּיק וַיַּרְשֵׁעַ לְטוֹב וְלְטוֹרָה וְלְטַמָּא
וְלִזְבָּח וְלֹא שָׁרֵך אַיִגְנָנו זְבַח כָּטוֹב בְּחַטָּא הַנְּשָׁעָר בְּאֲשֶׁר
שְׁבוּעָה יְרָא:

ט' ג' ת.ג
 פ' א' א' א' א' א'

פרק כ

(בראשית ו) איש צדיק אמר ר' יוחנן בשפט ר' אליעזר בןו של ר' יה'ג מה שיצא מן המיבתן (קהלת ט) הכל כאשר לכל מקרת והקריב שם בנו תחתית. ולרשע זה פרעה נכח אחד לצדיק ולרשע. לצדיק זה מה שנאמר בו כיון שביקש לשבת על הכסא של שלמה לא

בשלוט ובמשור הילךatti ודברים השיב מעון. (3)
ולטמא אלו מרגלים. אלו אמרו שבחה של ארץ ישראל ואלו אמרו גנא לא נכנסו ואלו לא נכנסו. היינו דכתיב לטוב ולטהור ולטמא. לזבח זה יאשיה שנאמר (ד'ה ב לה) וירם יאשיה לבני העם צאן ככשים ובני צוים. ולא ש'

היה יודע מנהיגיו הכושו ארוי ושברו וזה מת צולג מה מזולע הינו דכתיב מקרת אחד לצדיק ולרשע. לטוב ולטהור ולטמא לטוב וזה משנתה שנה (שמות א) ותרא אותו כי טוב הוא ר' אמר שנולד מהול. ולטההור זה אחרין שהיה עוסק בטהרתו של ישראלי שנה (מלאכי ב)

(2)
(3)
(4)
(5)
 ר' אומר בהלכה כל הרואו גנוכר לתלמודו. כתובות איננו זבח והחאב שבטל קרבנותו התייד (שם ייח) ויזבח לו אהאב צאן וברker לרוב זבח לו זבח ולא קרבנות. זה מז בתוצאות וזה מז בחזיות הינו דכתיב זבח ולהאר איןנו זבח. כתוב כתובות. כטוב זה דוד שנה (ש' א יז) וישלח ויביאו והוא טוב ר' אומר אריך טוב נ' ג' מרד. כאשר שבועה ירא זה שמשון שנאמר

(שופטים טו) ר' אמר להם שמשון השבעו לי בשלוט ובמשור. לרשות וזה עדות קרת דכתיב פון חפצעון כי זה מז בנקור עיטיט (מ'ב כה) בהוו (במדבר טז) סורו נא וגורי אלו נכנסו ואת עיני צדקתו עדר זה מז בנקור עיניהם להקריב במחלוקת ויצאו שרופין ואלו נכנסו להקריב שלא במחלוקת ויצאו שרופין: (שופטים טז) ויאחווהו פלשתים וינקרו את עיניו הח'יד מקרת אחד לנשבע וגורי. ד'יא מקרת אחד אלו בני אחון דכתיב בהו (מלאכי ב) ב דבר אחר מות רב' לי פתח

ט וַיַּעֲלֵל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נֶדֶב וְאֶבְיוֹחָא וְשִׁבְעָם
מִזְקָנֵי יִשְׂרָאֵל: (וְיִרְאָת אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת רְגָלָיו
בְּמַעֲשָׂה לְבִנְתָּה הַפְּרוּר וּבְעֵצֶם הַשְׁמִים לְטוֹהָר:
וְאֶל-אַצְלֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לَا שְׁלַח יְדוֹ וְיוֹחָזֵה אֶת-

הַלְהָם וַיִּאֱכֹל וַיִּשְׁתֹּו: ס. **ג** נֶאֱמַר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה עַלְיהֶלְךָ תְּהִרְתָּה וְתִהְשָׁם
וְתִהְנָה לְכָאֶת לִקְחַת הָאָבָן וְתִזְוְרֶל וְתִמְצֹה אֲשֶׁר פָּתַחְתִּי לְהֹרְתָם: וַיַּקְרֵם
מֹשֶׁה וַיַּהַשְׁעֵן מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הַר הָאֱלֹהִים: וְאֶל־יְהוָקִינִים אָמַר שָׁבָר
לִנְךָ בָּזָה עַד אֲשֶׁר־נִשְׁׁבוּ אֶלְיכֶם וְהִגְּאֵת אַהֲרֹן וְחוֹל עַמְּכֶם מִרְבָּעֵל דָּבָרִים יִגְשַׁ

10:5 - 1:1 10

3

אָבִית

שם קצרים קציר-חטפים בעמק נישואו את עפיהם ויראו
את האון וishop להראות והעלה באה אל שדה הושע
בית-הشمשי ותעמד שם ושם ابن גודלה וביקע את-עצי
העלה ואת-דפנות העלו עליה ליהוה: והלוים
הוריין את-ארון יהוה ואת-הארון אשר-אות אשד-ב-
כל-זוב ושמו אל-האון תזרול ואנשי בית-שמש העלו
עלות ויזבחו זבחים ביום ההיא ליהוה: ויחמשה סרני-
פלשותים ראו וישבו עקרון ביום ההיא: ואלה
סודות הזוב אשר השיבו פלשותים אשם ליהוה לאשד-
אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגט אחד לעקרון
אחד ועכבריו הזוב מסדר כל-ערץ פלשותים

לעומת הפורנים מעד מבצר ועד כפר הדרוי ועד אבל
האזור לה אשר הפיחו עלי' את אהרן יהוה עד הימים הזה בשורה
ויחסע בית-השמי: וזה בנאי בית-שם-פערוא' אהרן
זהה ויר בעם שביעים איש חמשים אל' איש יתאבלו העם
פ' ר' הכהן יהוה בעם מלכה גודלה: ויאמרו אנשי בית-השמי
מי יוכל לעמוד לפני יהוה האלים הקדושים הזה ואל-מי
עליה מעליינו: וישלחו מלכים אל-ירושבי קריית-עירם
לאמר השבו בפלותם את-ארון יהוה ר' העל': אהן
אליכם: ובאי אנשי קריית יערם ויעלו את-ארון יהוה
ובאו אותו אל-בית אבנרכ' בגבעה ואת-אלעוז בן קרש
אשר אהן אהן יהוה:

וְיַד יְהוָה עַל־הָר

**סִינְיָא אַלְדָאשׁ הַדָּר וַיֹּאמֶר יְהוָה לְמֹשֶׁה אַלְרָאשׁ
הַחֲרֵב וַיַּעֲלֵ מֹשֶׁה: סִינְיָא אַלְרָאשׁ יְהוָה אַלְמַשֵּׁה רְדֵ הַעַד
פְּנֵי בְּעֵם פְּנֵי כְּרָבֵבָעֵם אַלְיְהוָה (רוֹא) וַיַּגְּלֵל מִפְּנֵי רַבָּבָעֵם
וְנִמְלֵאת הַמִּזְבֵּחַ וְנִמְלֵאת הַמִּזְבֵּחַ וְנִמְלֵאת הַמִּזְבֵּחַ**

בְּגַם הַכְּנִינִים הַשְׁנִים אֶל־יְהוָה יַתְקַדֵּשׁ פָּנִים
בְּקָם יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ אֶל־יְהוָה לֵאמֹר יְכֹל הָעָם
לְעֹלָת אֶל־תְּדָר סִינִי בַּרְאָתָה הַעֲרָתָה בְּנֵי לְאָמֹר
הַגָּבֵל אֶת־גָּבֵל וְקַדְשָׁתוֹ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהוָה לְדָרְדָר וְעַלְתָּה אַתָּה וְאַתָּה
עַמָּךְ וְהַכְּנִינִים וְהָעָם אֶל־יְהוָה לְעֹלָת אֶל־יְהוָה פָּנִים יְמִינָם: וַיֹּרֶד
מֶלֶךְ אֶל־הַיּוֹם יְאָמֵר אֶל־הַמִּן:

2-13 2e (4)

¹You, the Amorites, the Canaanites, the Hittites,
²the Perizzites, the Hivites, and the Jebusites.
³Beware of making a covenant with the inhabitants of the land against which you are advancing, lest they be a snare in your midst.⁴No, you must tear down their altars, smash their pillars, and cut down their sacred posts;⁵for you must not worship any other god, because the LORD, whose name is Impassioned, is an impassioned God.⁶You must not make a covenant with the inhabitants of the land, for they will lust after their gods and sacrifice to their gods and invite you, and you will eat of their sacrifices.⁷And when you take wives from among their daughters for your sons, their daughters will lust after their gods and will cause your sons to lust after their gods.

¹⁷You shall not make molten gods for yourselves.

¹⁸You shall observe the Feast of Unleavened Bread—eating unleavened bread for seven days, as I have commanded you—at the set time of the month of Abib, for in the month of Abib you went forth from Egypt.

¹⁹Every first issue of the womb is Mine, from all your livestock that drop a male as firstling, whether cattle or sheep. ²⁰But the firstling of an ass you shall redeem with a sheep; if you do not redeem it, you must break its neck. And you must redeem every first-born among your sons.

[A horizontal line with a small vertical tick mark at the right end.]

22 Sometime afterward, God put Abraham to the test. He said to him, "Abraham," and he answered, "Here I am." 2 And He said, "Take your son, your favored one, Isaac, whom you love, and go to the land of Moriah, and offer him there as a burnt offering on one of the heights that I will point out to you." 3 So early next morning, Abraham saddled his ass and took with him two of his servants and his son Isaac. He split the wood for the burnt offering, and he set out for the place of which God had told him. 4 On the third day Abraham looked up and saw the place from afar. 5 Then Abraham said to his servants, "You stay here with the ass. The boy and I will go up there; we will worship and we will return to you."

6 Abraham took the wood for the burnt offering, and he took fire with him, and a staff for his sandals, and he took Isaac with him. 7 And they went both of them together; Abraham carrying the wood, and Isaac carrying the staff for his sandals.

Abraham took the wood for the burnt offering and put it on his son Isaac. He himself took the firestone^a and the knife; and the two walked off together.^b Then Isaac said to his father Abraham, "Father!" And he answered, "Yes, my son." And he said, "Here are the firestone and the wood; but where is the sheep for the burnt offering?" And Abraham said,

"God will see to the sheep for His burnt offering, my son." And the two of them walked on together.

9They arrived at the place of which God had told him. Abraham built an altar there; he laid out the wood; he bound his son Isaac; he laid him on the altar, on top of the wood. 10And Abraham picked up the knife to slay his son. 11Then an angel of the Lord called to him from heaven: "Abraham! Abraham!" And he answered, "Here I am." 12And he said, "Do not raise your hand against the boy, or do anything to him. For now I know that you fear God, since you have not withheld your son, your favored one, from Me." 13When Abraham looked up, his eye fell upon a^b ram, caught in the thicket by its horns. So Abraham went and took the ram and offered it up as a burnt offering in place of his son. 14And Abraham named that site Adonai-yireh,^c whence the present saying, "On the mount of the Lord there is vision."^d 15The angel of the Lord called to Abraham

a second time from heaven,¹⁶ and said, "By Myself I swear, the Lord declares: Because you have done this and have not withheld your son, your favored one,¹⁷ I will bestow My blessing upon you and make your descendants as numerous as the stars of heaven and the sands on the seashore; and your descendants shall seize the gates of Canaan.¹⁸" In response, Abraham fell on his face.

the people would rise and bow low, each at the entrance of his tent. ¹¹The Lord would speak to Moses face to face, as one man speaks to another. And he would then return to the camp, but his attendant, Joshua son of Nun, a youth who would not stir out of the Tent.

¹²Moses said to the LORD, "See, You say me, 'Lead this people forward,' but You have not made known to me whom You will send with me. Further, You have said, 'I will single you out by name, and you have, indeed, gained My favor.'¹³Now, if I have truly gained Your favor, pray let me know Your ways, that I may know You and continue in Your favor. Consider, too, that this nation is Your people.¹⁴And He said, "I will go in the lead and will lighten your burden."¹⁵And he said to Him, "Unless You go in the lead, do not make us leave this place.¹⁶For how shall it be known that Your people have gained Your favor unless You go with us, so that we may be distinguished, You and Your people and I, from every people on the face of the earth?"

¹⁷And the Lord said to Moses, "I will also gain this thing that you have asked; for you have gained My favor and I have singled you out by name." ¹⁸He said, "Oh, let me behold Your Presence!" ¹⁹And He answered, "I will make all goodness pass before you, and I will proclaim before you the name Lord, ^band the grace I grant and the compassion that I show." ²⁰But He said, "you cannot see My face, for man cannot see Me and live." ²¹And the Lord said, there is a place near Me. Station yourself on a rock ²²and, as My Presence passes by, I will shield you in a cleft of the rock and shield you with My hand until I have passed by. ²³Then I will take My hand away and you will see My back, but My face must not be seen."

שְׁבַע לֵא יָמַשׁ מִתְּעוֹן הַאֲנָלָל: ס

וְאָמַר חִזְקִיָּהוּ לְמֶלֶךְ פְּסִילְגָּז
בְּצִדְקוֹת אֲבָנִים בְּאֲשָׁעִים וּבְתְּבִיטָעִים
אֲשָׁעִים אֲשֶׁר שָׂבָרוּ: רַחֲמֵה נָכָר
שֶׁבְּלָר עֲלֵית בְּבָקָר אֶל-לְדוֹר סְפִיר וְתְּבִיטָעִים
שֶׁבְּלָר וְבְּאַשְׁדָּר: אֲלִימָלָא יְמִינָה בְּדָר
וְבְּאַשְׁדָּר אֲלִימָלָא בְּבָלְדָה בְּדָר
פְּנֵין תְּבִיטָעִים אֲלִימָלָא אֲלִימָלָא בְּדָר

נָתַן אֲשֶׁר אָמַר מִצְחָה לְיִם הַנִּי גַּעַש

בשנת מות המלך עזיהו ואראה

את-ארץ ישב על-כפָא רם ונשא ושולו מלאים את-
ההיכל: שדרים עמודים ממעל לו שׁ בְנִפְים שׁ בְנִפְים
לאחד בשתיים יכפה פנו ובשתיים יכפה רגלו ובשתיים
יעופף: וקרא זה אל-זה ואמר קדוש קדוש יהוה
צבאות מלך הארץ כבודו: יונע אמות הפסים מקהל
הקדור והבית ימלא עhn: ואמר אוייל כי-נדמית כי איש
טמא-שפתים אנכי ובתול עס-טמא שפתים אני ישב כי
את-המלך יהוה צבאות ראו עני: ויעף אליו אחד מן-
הסדרים ובידו רצפה במליחים לך מעל המזבח: ויעז על-
פי ואמר הבה נגע זה על-שפטיך וסר עונך וחטאך
תתכבר:

soester Rijst. prenge mij in die

6

וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֱלֹהִים לְאָדָם יְהוָה נָעֹצֶה כֵּן:

בְּאַתָּה וְנִשְׁעָה לְפִנֵּיךְ גּוֹדִי עָזִים : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יְהוָה אֱלֹהִים מְנוּחָ אֶסְתְּרָעֵלְנִי אֶאֱכַל בְּלַחְמָךְ וְאֶתְגִּשְׂעָה עַלְהָ לִיוֹתָה תַּעֲלֵנָה בְּיַאֲ-רַעֲמָנָה בְּיַמְלָאָךְ יְהוָה הַזָּא : וַיֹּאמֶר מְנוּחָ אֶל-מֶלֶךְ יְהוָה מַיִּ שְׁמֵךְ בְּיַבְּאָ דָבְרִיךְ וּכְבָרְנוֹךְ : וַיֹּאמֶר לֹא-מֶלֶךְ יְהוָה לִמְהָה זוּ תְּשַׁאֲלָ לִשְׁמֵי וּהָאִפְלָאִי : וַיֹּאמֶת מִפְנֵי אֶת-גּוֹדִי הַעִזִּים אֶסְתְּרָעֵלְנִהָה וַיַּעַל עַל-הַצֹּאָר לִיהוָה בְּמִפְלָאָה לְעָשָׂות וּמְנוֹחָ וְאַשְׁתָּוֹ רָאִים : וְהִי בְּעֵלוֹת הַלְּחָבָם עַל הַמּוֹעֵן הַשְׁמִינִית וַיַּעַל מֶלֶךְ יְהוָה בְּלַחְבָּם הַמִּבְחָה וּמְנוֹחָ וְאַשְׁתָּוֹ רָאִים וַיַּפְלֹא עַל-פְּנֵיכֶם אֲרַצָּה : וַיֹּאמֶר יְהוָה עוֹד מֶלֶךְ יְהוָה לְהַחְאָה אֶל-מְנוֹחָ וְאֶל-אַשְׁתָּוֹ אוֹ יַדְעַ בְּנוֹחָ בְּיַמְלָאָךְ יְהוָה הוּא : וַיֹּאמֶר מְנוֹחָ אֶל-אַשְׁתָּוֹ מוֹת נְבוֹת בְּיַאֲ-רַעֲמָנָה וַתֹּאמֶר לוֹ אַשְׁתָּוֹ לוֹ חִפְזֵן יְהוָה לְהַמִּתְנָה לְאֶלְחָח מִיְּמִינֵךְ עַלְהָ וּמְנוֹחָ וְלֹא הָרָאנוּ אֶת-כְּלָל-אֱלֹהָ וּבְכָלְתָּ לְאֶת-הַשְׁמִינִית בְּזָאת : וַתַּלְדֵל הָאֲשָׁה בְּזָן וַתִּקְרַא אֶת-שְׁמוֹ שְׁמֹשָׂן וַיָּגַד הַפְּנֵי וַיִּבְרַכְהֵי יְהוָה : וַתַּחַל רָיחֵן יְהוָה לְפָעָמוֹ בְּמַחְנָה דָן בֵּין עַחַת וַיֹּאמֶר :

1832 1832

9

וישלח מלך יהוה את קעה המשענת אשר בידו
ויעש בבשר ובבשר ותעל האש מרדחזר ותאכל את
הבשר ואת המשות וממלך יהוה תלך מעינו: וירא גרעון
כימלך יהוה הוא ואמר גרעון אלהי ארני יהוה כי
על בן ראיתי מלך יהוה פנים אל פנים: ואמר לו יהוה
שלום לך אל תירא לא תמות: ובן שם גרעון מובה ליהוה
יקראלו יהוה ושלום עד היום הזה עוזנו בעפרת אבי
העורי:

וַתֵּצֶא אֲשֶׁר מִלְפָנֵי יְהוָה וַתֹּאכְלֶל עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֶת־
הַעַלְלָה וְאֶת-הַחֲלָבִים וַיַּרְא בְּלִדְعָם וַיָּרַט וַיַּפְלֹא עַל-פְּנֵיהםַם:
וַיַּקְרֹב בְּנֵי-אַהֲרֹן נָבָך וְאֶבְיוֹהָא אֲישׁ בְּוחָתָנוּ וַיַּתְּנוּ בְּהַזְּבָן אֲשֶׁר
וַיִּשְׂמֹנָה עַל-יהָה קְטָרָת וַיַּקְרֹב לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר וְהָאָשֶׁר לְאָ
צְבָח אֶתְכֶם: וַתֵּצֶא אֲשֶׁר מִלְפָנֵי יְהוָה וַתֹּאכְלֶל אֶתְכֶם וַיַּמְתַּז לִפְנֵי
יְהוָה: וַיֹּאמֶר מִשְׁאָה אֶל-אַהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר-דָּבַר יְהוָה לְאַמְרָה
בְּקָרְבֵּי אֱקָדָשׁ וְעַל-פְּנֵי בְּלִדְעָם אֲכַבֵּד וְיָדָם אַהֲרֹן: וַיֹּאמֶר
מִשְׁאָה אֶל-מִשְׁאָלִי אֲלֹא לְצִבְעָן בְּנֵי עִזְוָיאָל דָּבָר אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר
אָלָהֶם קָרְבָּו שָׂאו אֶת-אֲחִיכֶם מִאַת פְּנֵי-הַקָּדוֹשׁ אֶל-מִחוֹז
לִמְחַנָּה: וַיֹּאמֶר וַיַּשְׁאַל בְּכִתְנָתָם אֶל-מִחוֹז לִמְחַנָּה כַּאֲשֶׁר
דָּבַר מִשְׁאָה: וַיֹּאמֶר מִשְׁאָה אֶל-אַהֲרֹן וְלֹא-לְעוֹר וְלֹא-יִתְּהַרְבֵּר בְּנֵיו
רַאשֵּׁיכֶם אֶל-תִּפְרֹעַו וּבְגִדְיכֶם לְאַתְּפְרֹמוּ וְלֹא תִּתְּמַתְּהַרְבֵּר וְעַל-כָּל-
הַעֲרָה יִקְצַּפֵּךְ וְאֲחִיכֶם כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְבּוּ אֶת-הַשְּׁרָפָה
אֲשֶׁר שָׁרַף יְהוָה: וְפָתַח אֶתְלָל מוֹעֵד לְאֶתְכָאֶזְבְּנָתָמוּ בְּיַיִן

שָׁמְנוּ מִשְׁתַחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשֵׂה כֹּדֶר מְשָׁה:
 וַיַּרְא פָּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְאָמֵר: יְהוָה וְשָׁכַר אֶל-תִּשְׁתַחַת אַתָּה? ٨
 בְּנֵינוּ אָתָּךְ בְּבָנָים אֱלֹהֵים אֶל-מִזְבֵּחַ וְלֹא תִּתְמַחוּ חֲקַת עָלָם
 לְדוֹתֵיכֶם: וְלֹא בָּאֵל בֵּין הַקָּדְשָׁה יְבִין הַחֶלְלָה וּבֵין הַטְמָאָה וּבֵין

281

is a lie

1

גומשנה ג' י"ה רצקה ב'

אֶת־עַזָּן יִתְרֹחֵן כִּי־נָזַן מִזְרָן וַיַּגֵּג אֶת־הַדְּבָר אֶת־הַמְּפֹרְד
בְּ וַיַּבְאֵל־הַר הָאֱלֹהִים תְּרַכָּה: יָוָרָא מִלְאָן יְהוָה אֱלֹהִים בְּלִבְתָּר
אֲשֶׁר מִתְּזַקֵּד הַסְּנָה וַיַּרְא וְהַנָּהָר הַסְּנָה בַּעַר בְּאָשׁ וְהַסְּנָה אִינְגָּן
אֲכָל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁא אָסְרָה־פָּנָא וְאָרָה אֶת־הַמִּפְרָאָה הַגָּדוֹל
הַזֶּה מִרְדּוֹעַ לְאִיּוֹב הַסְּנָה: וַיַּרְא יְהוָה עַיְסָר לְרֹאֹת וַיַּקְרֵא
אֱלֹהִים מִתְּזַקֵּד הַסְּנָה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁא מֹשֶׁא וַיֹּאמֶר הַנָּםָן:
וַיֹּאמֶר אֶל־תַּקְרֵב הַלְּטָס שֶׁל־גַּעֲלִין מִבְּעָל רַגְלֵיכְנָה בְּיַמְּלֹком
אֲשֶׁר אָתָּה עוֹמֵד עַל־יְהוָה אֱלֹהִים קָדְשָׁה הַזֶּה: וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהִי
אָבֵיךְ אֱלֹהִי אֲבָדָה אֱלֹהִי יְצָחָק וְאֱלֹהִי יְעָקָב וְיִסְתַּר מֹשֶׁה
פְּנֵיו כִּי־יַרְא מִתְּבָבֵט אֶל־הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יְהוָה רָאָה רָאִיתִ
אֶת־עַנְיָן עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרָים וְאֶת־עַקְתָּם שְׁמֻעָתִי מִפְנֵי
חַנְגְּשָׁיו כִּי־יַדְעָתִי אֶת־מִקְאָבָיו: וְאֶלְדָּר לְחַזְילָוּ מִן־מִצְרָים
וְלֹא־הָלַל תָּנוּ מִן־הָאָרֶץ הַזֹּה אֶל־אָרֶץ טוֹבָה וְרוּחָה אֶל־אֲשֶׁר
זָבַת חָלֵב וּרְבָשׂ אֶל־מִקְום הַכְּנָעָן וְהַחֲתִי וְהַאֲמֹרִי וְהַפְּרָזִי
וְהַחֲזִי וְהַיְּבוּסִי: וְעַתָּה הַנָּהָר צִקְנָת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאהּ אֱלֹהִים גָּסָד
רָאִיתִי אֶת־הַלְּחֵץ אֲשֶׁר מִצְרָים לְחַצִּים אֶתָּם: וְעַתָּה לְבָהָה
וְאַשְׁלַחַךְ אֶל־פְּרֻעָה וְדוֹעַא אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָים:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁא אֶל־הָאֱלֹהִים מַיִּנְכִּי כִּי־אֶלְךָ אֶל־פְּרֻעָה וּבְ

בְּרִכָּה וְ

卷之三

לידראליות (ענרי בון)

1	6	2
5	7	3
9	8	4
10		

וְנִמְצָא בְּעֵינֵינוּ וְבְעֵינֵי אֲבָבָלָה וְבְעֵינֵי אַבָּא
וְבְעֵינֵי שָׁמֶן וְבְעֵינֵי שָׁמֶן וְבְעֵינֵי שָׁמֶן וְבְעֵינֵי שָׁמֶן.

卷之三

卷之三

1

וַיִּקְרָא אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר